

pæiske NATO-landes. Men det er måske en form for afdækning, som vi senere skal opleve på samme måde, som Thulebasens hemmeligheder nys er blevet oplevet.

Det allervigtigste for Færøernes fremtid er at genindføre en lønsomhed i Færøernes fiskeri og alt andet erhverv. Med det nuværende omkostningsniveau klarer vi kun at forrente investeringer på i alt et par milliarder, men hvis omkostningsniveauet blev sænket 30-40 pct., ville det tre-firedobte vort erhvervslivs forrentningsevne. Det nuværende skattetryk virker som en kontramøtrik, der fastlåser og umuliggør en nedbringelse af omkostningsniveauet.

Folket flokken foreslår på den førnævnte baggrund, at vi gør Færøerne til et lavskatland med en marginalskat på ideelt kun 20 pct. og en ny bruttoskattelovgivning, som Folket flokken har fremsat et første forslag i Lagtinget om. Den nuværende moms bør omlægges til en salgsskat, og satsen bør sænkes til maksimum 20 pct.

En omlægning af Færøerne til et lavskatland, nogenlunde som Island, Isle of Man, Jersey og Guernsey – for at nævne nogle naboeksempler, der allerede fungerer – ville med det samme betyde 600-700 mio. kr. i skattelettelser for de færøske skatteborgere, og denne skattelettelser kunne bruges til en lempelse af omkostningsniveauet.

Folket flokken har også foreslået en afskaffelse af kvotesystemet, der som alle andre rationeringsordninger har ført til en sort økonomi, til svig med fangsttal, udsmidning af fisk og en hårdere belastning af de mest beskyttede og dyrebare fiskearter, især torsk og kuller.

De færøske fiskeriorganisationer har fremsat et forslag om et teknisk reguleret, bestandbevarende, men praktisk fiskeri. Så ville den voldsomt forøgede fiskemængde – modsat det havbiokratiske dommedagsvrøvl, vi har hørt i flere år – fuldt ud komme Færøernes økonomi til gode.

Regeringen må være forberedt på, at kvoteordningen har samlet alle færøske fiskere i en slags modstandsbevægelse mod landsstyret og dets danske overordnede. Civil ulydighed er måske det næste skridt, hvis man ikke løsner den skattetrøje, alle færing er undtagen de arbejdsløse er fastspændt i.

Folket flokken har derudover foreslået en fordeling af kommune- og landsopgaverne på ny og en nyfordeling af finansieringen af disse opgaver, så et reduceret antal kommuner får frihed til at fastlægge deres egne skatteprocenter ud fra gældfri præmisser.

Dernæst må monopolbanken, som stadig sover på 2-3 mia. kr. i hensat kapital, mens den færøske økonomi afvikles, aktivere disse milliarder, og denne dødvægt må medvirke til en gældssanering af husmassen, så omkostningsniveauet nedbringes tilsvarende for de færøske husejere.

Dernæst må fiskerimonopolet liberaliseres, og monopolbanken må splittes i helst tre selvstændige banker, og den offentligt ejede aktiekapital i monopolbanken må foræres til skatteborgerne, der nu er tvunget til at betale bankgælden, og som også betaler skat for den fejlslåede politik.

Landsstyret må fremsætte et nyt forslag til lagtingsbudget for 1996, som må balancere på ca. 1,9 mia. kr., dvs. ca. 30 pct. lavere end det nuværende forslag.

Det må understreges, at det nuværende budget ikke hænger sammen, og at det forudsætter en låntagning, som allerede i 1999 gør, at Færøerne kommer til at skyldes 1,5 mia. kr. netto mere end i dag.

Sluttelig foreslår Folket flokken, at den danske regering på regeringskonferencen i 1996 her i København på samme måde, som Whitehall gjorde det i 1972 for Isle of Man og for Kanaløerne, sikrer Færøerne uhindret vareudveksling med EU-markedet. Det skulle et så EU-ivrigt land som Danmark også kunne klare; Storbritannien klarede det allerede for 20 år siden for sine særligt stillede øsamfund.

Hvis Folket flokkens forslag til Færøernes redning virker radikale på den danske regering, vil jeg understrege, at Færøernes endeligt bliver langt mere vidtgående, langt mere katastrofalt, når man ser det i forhold til det samfund, som vi hidtil har kendt, og det endeligt, den katastrofe, vi får med matematisk sikkerhed – lige så sikkert, som at »Titanic« i sin tid kun havde 2½ time tilbage at leve i – hvis regeringen og vort holdningsløse landsstyre fortsætter den døds-kurs, vi har fulgt i de sidste 3 år og desværre stadig væk følger.

(Kort bemærkning).

Johannes Martin Olsen (V):

Jeg har bare en lille bemærkning til det endelige, som sker, hvis hr. Óli Breckmanns og Folket flokkens forslag ikke bliver vedtaget eller godkendt her i Folketinget.

Vi har en historie her i Danmark og på Færøerne om en søn, der henvendte sig til sin far og bad om at få sin arv kapitaliseret. Han fik sin vilje, selv om faderen ikke behøvede at gøre det,